AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Leo XIII en de Vereenigde Staten.

Bij de gelegenheid, dat de heer Boyer d'Agen een nieuwe uitgaaf het licht doet zien van zijn werk: *Leo XIII en zijn tijdgenooten*, wenschte hij het oordeel over dien paus te vernemen uit den mond van den grooten amerikaan kardinaal Gibbons. Gehoorgevende aan dit verzoek richtte kardinaal aan dien schrijver den volgenden brief:

Mijnheer,

Ik beantwoord uw verplichtend schrijven wat laat en mijn antwoord kan niet dan kort zijn. Gij bedriegt u niet in de veronderstelling dat ik mij met geheel mijn hart aansluit bij de eerbewijzingen, die onze groote Opperpriester onder welken vorm dan ook ten deel vallen, want ik geloof voor niemand onder te doen in eerbiedige en innige bewondering voor Zijn persoon.

Maar, sinds Hij den pauselijken troon heeft beklommen, zijn de blikken van heel de wereld op Leo XIII gevestigd en aller ooren gespitst om het minste woord op te vangen dat Hij spreekt; het is dus niet noodig Hem aan de wereld te doen kennen en van den anderen kant is zijn loffrede niet meer te schrijven. De nakomelingsschap alleen zal later kunnen beproeven Zijn grootheid te meten, en slechts de geschiedenis zal den uitslag kunnen verhalen van Zijn regeering. Bergen ziet men niet het best wanneer men aan hun voet staat. Men moet er zich van verwijderen en ze beschouwen op een afstand om er al de majesteit en schoonheid van te kunnen zien.

Onder dit opzicht zijn wij misschien hier in Amerika beter geplaatst om die machtige persoonlijkheid in haar geheel te overzien dan de bewoners van Europa. Veel bijzonderheden van dat vruchtbare leven ontsnappen aan ons oog, maar de groote lijnen teekenen er zich des te scherper door af. Wij bewonderen die wijsheid, die gevierd wordt door de machtigen der eeuw evenzeer als door de nederige geloovigen; dien diepen en scherpen blik naar alle deelen der werel en op alle groote vraagstukken gericht, welke haar beroeren; dat helder en juist inzien der waarheid te midden der algemeene begripsverwarring; die onvermoeibaren werkkracht in een zoo tenger lichaam en die nooit verzwakkende energie welke de jaren onmachtig zijn te ontzenuwen.

Maar wat ons jong en vooruitstrevend volk bovenal aangenaam is, dat is de sympathie die Hij toont te hebben voor onze richting en onze instellingen. Namen als *republiek* en *democratie* boezemen Hem geen vrees in. Indien er een verleden is waaraan Hij, als hoofd der christenheid onafscheidbaar is verbonden, dan is er ook voor de kinderen van het Evangelie zelfs in deze wereld een toekomst, waaraan hij gelooft en waarnaar Hij wellicht reikhalzend uitziet. Hij is aller Vader: maar met een bijzondere voorliefde bemint Hij de zwakken, de verlatenen, het volk, wiens arbeid de wereld ondersteunt en doet vooruitgaan. Daarom staat Leo XIII in de openbare meening nergens hooger dan in het groote en vrije land der Vereenigde Staten.

Wanneer men van uit de Campagne Romana een blik slaat op de eeuwige Stad, teekent aan den horizon zich één voorwerp scherp af, dat de massa der grillig dooreengebouwde huizen overheerscht en ze als het ware met zijn majesteit overdekt: 't is de dom van de Sint Pieter. Dat is het beeld van wat ons treft, wanneer wij de blikken wenden naar Europa. Boven de menschen en belangen die de oude wereld beroeren, zien wij immer in zijn eenige grootheid, de edele en kalme figuur zich verheffen van Paus Leo XIII.

Aanvaard mijn heer de betuiging mijner hartelijkste gevoelens te Uwaart.

Kardinaal Gibbons.
Aartsbisschop van Baltimore.

Reeds meermalen hebben wij in den laatsten tijd gelegenheid gehad de buitengewone populariteit te doen uitkomen, die den naam van Paus Leo XIII in de Vereenigde Staten geniet; en dit niet slechts bij de katholieken maar tevens bij alle partijen zonder onderscheid van politieke meening of geloofsrichting. Boven aangehaalde brief van Kardinaal Gibbons is daarvan een getuigenis, waarvan niemand het gezag zal in twijfel trekken.

Kerk en Pausdom zullen onwaardeerbare zegeningen trekken uit die achting en die algemeene sympathie waarvan de persoon van Leo XIII omringd is. Vooringenomenheid en vooroordeelen zullen verdwijnen; de hinderpalen die hier en daar nog tegen de vrije uitbreiding van het katholicisme zich voordoen, zullen vallen, en de geschiedenis zal aan de nakomelingschap verkondigen, dat Paus Leo XIII een der ijverigste voorplanters is geweest van den invloed der katholieke Kerk in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Op het oogenblik, dat mgr. Satolli zich gereed maakte om den Oceaan over te steken, ten einde de H. Stoel bij de opening der Tentoonstelling van Chicago te vertegenwoordigen, kwam het schrijven van kardinaal Gibbons, het tijdige en belangrijke dezer zending in het helderste licht stellen. De tegenwoordigheid van mgr. Satolli bij dit groote feest, door den arbeid gevierd zal nog nauwer toehalen de reeds zoo vastgesloten banden, die de Amerikaansche Republiek aan het Pausdom verbinden.

Welk een droevig contrast dringt hier zich op aan onzen geest, wanneer wij die eensgezinde en innige vereering en betuigingen van genegenheid, waarmede de nieuwe wereld Paus Leo XIII omringt, vergelijken met den vernederenden staat waartoe Hij in zijn koningstad Rome zelf door zijn vijanden gebracht is.

Mochten bij dit schouwspel de oogen der vervolgers van Christuskerk nog bij het leven van dezen grooten Paus voor de waarheid opengaan!

FEUILLETON.

E CORONEL SANTA CRUZ.

I

Ma conta mi anto, maestro Gaetani, ta pakiko e homber ta rabiar?

Ta clar; pasobra un homber di su troepa ta na hustici, i nan ta bai saca su sentensi.

I na oenda e solemnidad ta toema lugar?

Wel aki den ciudad mes.

I sigur e bandido lo ta condenar.

Mi ta keré sigur i toer hende tin masjar miedoe, excellensi.

I pakiko boso ta teme?

Senjor ta puntra pakiko! Wel pasobra Luigi lo toema benganza terribel; basta k'e no ta kima henter Castra Giovani.

E stranjero a sagudi di harri.

Mi por sabi pakiko vuestra excellencia ta harri asina? é huesped spantar a puntra.

Mi ta harri, pasobra un homber balente ta haci tembla di miedoe ocho of diez mil soketoe manera boso tá, es stranjero a responde, coe un sonrisa di desprecio. I, é dici despues di a cai boca un ratoe, bo ta keré anto sigur, koe e homber lo ta condenar?

Mi no ta duda ni un momentoe excellenci.

Ta duel mi masjar, e coronel dici, manera el tabata papia coene mes, koe mi no a bini mas tempran, mi tin gustoe di weita com e homber lo haci ora el ta tendé saca su sentenci di morto.

Podeser ta tempoe ainda, maestro Gaetani dici. i su vuestra excellencia lo kier ta presente na sacamentoe di es sentenci, mientra koe mi ta drecha mesa, lo mi scirbi liger un carta na huez Bartolomeo, di kende mi tin honor di ta su padrina, i mi no tin duda koe ariba mi pidimentoe el a doena bo un lugar meimei di abogadonan mes.

Masjar danki mi bon sjon Pacca pa bo cortesia, es stranjero a respondé, mientra koe el lamanta i a bai para den porta; ma probablemente lo ta muchoe laat. Ta parcé mi koe mi ta tendé un boroto net manera un multitud grandi i di hende ta jega; mi ta keré, koe es solemnidad a caba.

En berdad, e touw di hende koe diez minuut pasar tabata jena sala di palacio di hustici i e plaza delanti di djé, a plama nan aki i aja banda den diferente cajanan, i e gritoe spantoso i terribel! condena na morto! condena na morto a sali for di cuater a cincoe mil boca, i a sona den cajanan di ciudad.

E acusado, nonobstante koe el tabata ninga di toer su forza, no por a trecé ningun testigoe a descargé, p' esai nan a condenéle pa morto.

E coronel goben a keda para den porta té ora toer hende a pasa, koe el a mira coe frenta gekrinp i coe bista di desprecio; ora cajanan a bira ketoe. el a bira na e huesped coe jen di respect tabata para tras di djé.

Bisa mi, mi bon amigoe Pacca, e coronel dici, ki dia nan lo cumpli coe es sentencia?

Mi ta keré otra majan, Gaetani a responde: awe sacamentoe di sentenci, majan preparacion pa morto, otra majan cumplimentoe di sentenci.

I ki ora?

Ocho or di mainta, esai ta ora di coestumber.

Di berde, mi tin gustoe...., e stranjero dici.

Di haci kiko excellenci?

Wel di ta presente na su execuci, pasobra mi no a por tai na sacamentoe di su sentencia.

Ma esai ta henteramente facil; vuestra excellenci por sali majan mainta tempran, haci bisita cerca bo amigoe, e prins di Palermo, i bolbé aki majan anochi.

Bo ta papia manera un abogado, e coronel dici, lo mi sigi bo consegoe.

Drecha mesa anto i mi sala; haci asina koe toer cos ta na orde, mi no ta bisa; koe toer cos ta bon bon, basta koe por pasa; lo mi haci manera bo ta bisa, mi to sali aki majan mainta tempran i mi ta bolbé anochi, percura entre tantoe pa mi haja un bon lugar; aki of aja den un bentana por egempel lo mi paga es koe nan ta pidi.

Lo mi haci mi posibel, excellenci.

Y com lo bo haci Pacca?

Vuestra excellenci no sabi, koe ta coestumber koe. e huez principal, sintar ariba un silla haltoe, ta presente na execusi!

Si? esai ta coestumber? No, mi no a sabi, ma ta kiko ta haci.

Wel, lo mi pidi un lugar pa vuestra excellenci un banda di huez.

Famoso! maestro Gaetani, i mi ta priminti bo, si bo ta logra, mi ta paga bo mi cuenta sin miré!

Ta bon! e huesped a grita jen di legria, mi ta mira koe toer cos lo bai masjar bon i mi tin speranza, koe vuestra excellenci lo bai larga mi posada, contentoe di su donjo i di su sirbici, si vuestra excellenci kier bin sinta na mesa awor, e soppi ta boetar caba.

Ma mi bon sjon Pacca, e coronel goben dici, pakiko bo no a bisa mi promer? lo bo no mester a warda tantoe tempoe, ta segun koe bo a desea.

Si, si mi amigoe, ma, es stranjero a papia basta duroe. mi tin coestumber di laba mi manoe promer mi bai sinta na mesa i di seca nan coe serbete di panja hiloe holandes puroe i coe mi worki coechara etc. ta di plata; awor mi no kier bisa, koe bo serbete no ta limpi of koe bo coechara no ta na bon orde; ma, lo mi no sirbi coe nan.

Maské e maestro Gaetani a sinti el mes masjar humiljar, pa ofenza di e coronel goben, toch el a cumpli unbé coe su deseo. Ja su excellencia a bisé, di no ristrá su cuenta i e huesped a consola su coerazon, cordando: lo mi trecé es ofenza tambá adén.

Ni cincoe minuut despues, un criar a drenta sala, cargando un valies grandi, el a saca su diferente cos di mesa toer na plata, también un vaso di plata dorar, i toer obgetonan dornar coe wapen di coronel.

HET GOUDEN FEEST TE WEIMAR.

Groothertog Karl Alexander van Saksen-Weimar en prinses Sophie der Nederlanden huwden den 8 October 1842 te 's Hage. De plechtigheden tot viering van hun gouden huwelijksfeest zijn den 5 Oct. begonnen.

In den avond van den 3 Oct. ten kwart over negenen kwamen de Nederlandsche Koninginnen aan. Zij werden ontvangen door den groothertog en den erfprins met zijne gemalin en zoon. De groothertog leidde de koningin-regentes, de erfprins koningin Wilhelmina op, die in grijs-blauw reisgewaad was gekleed en de dichte menigte vriendelijk groette. Al de vorstelijke personen droegen hunne Nederlandsche ridderorden. Een eerewacht infanterie met muziek, die het Nederlandsche volkslied speelde, was in het station opgesteld.

Toen de Regentes buiten verscheen, ging er een donderend gejuich op, dat nog sterker werd, toen het volk ons aanvallig Koninginnetje bemerkte. In de prachtige hofrijtuigen, met isabella-kleurige paarden bespannen, reed men naar het paleis, waar groothertogin Sophie hare vorstelijke schoonzuster en nichtje ontving.

De ontvangst der Nederlandsche deputatiën door het groothertogelijk paar was zeer hartelijk. Slechts de eerste woorden van het onderhoud werden in het Fransch gesproken; daarna ging men onmiddellijk in het Hollandsch voort. De groothertogin toonde zich bij de aanbieding der Nederlandsche feestgave vooral getroffen door de omstandigheid, dat er zooveel kleine bijdragen onder zijn. „Ik weet de waarde van dergelijke geschenken juist te schatten," verklaarde zij. „Nederland heeft mij steeds veel liefs opgeleverd," zeide de groothertog met een liefdevollen blik op zijne gemalin.

In den namiddag van den 7 den kwam keizer Wilhelm zonder eenige praal aan. Hij werd door den groothertog in een gewoon hofrijtuig met tweespan afgehaald, terwijl kort tevoren de koning van Saksen in een met zes paarden bespannen rijtuig zijn intocht deed.

Kort na zijne aankomst bracht de keizer een bezoek aan de Nederlandsche Koninginnen.

Tegen 6 ure begon de schitterende galamaaltijd, waaraan de thans voltallige vorstelijke gasten, het diplomatieken korps en de Nederlandsche deputaties deelnamen. Een correspondent der *N. R. Ct.* meldt daaromtrent bijzonderheden, waaraan het volgende ontleend is:

„In de groote zal van het paleis was de tafel, in hoefijzervorm, aan gerecht, aan welker midden de groothertogin met den keizer ter rechterzijde en daartegenover de koningin-regentes met den groothertog aan hare rechterhand gezeten waren. De groothertogin droeg eene robe van gele zijde, een sluiervormig hoofdtooisel van witte kant en prachtige rijen diamanten. Koningin Emma had voor de eerste maal haar weduwe gewaad afgelegd en droeg een wit toilet, uitgesneden aan den hals en met korte mouwen; op den linkerschouder droeg zij een kleine strik van zwart en wit lint, blijkbaar de Pruisische Louiseorde. De keizer droeg het oranjekleurige lint der orde van den Zwarten Adelaar over zijne uniform der witte kurassiers. Bijzondere typen vormden aan tafel nog de grijze aartshertog Reinier van Oostenrijk en de breedgeschouderde Russische grootvorst Windimir met zijn donker haar, een toonbeeld van mannelijke schoonheid.

Koningin Wilhelmina zat niet mede aan; streng wordt er aan gehouden „het kind van staat" niet te veel te vermoeien. Zij was met hare jeugdige verwanten te zamen, die ook niet aan tafel waren.

Spoedig nadat de maaltijd afgeloopen, en de avond gevallen was, ontplooide zich in park van het paleis een schilderachtigbeeld. Onder begeleiding van militaire muziek tegen tusschen de zware boomenrijen, die naar het paleis leiden, de Weimarsche zangers met bonte lampions en antieke lantarens voorwaarts; de stoet geleek in de duisternis onder den bedekten hemel een langzaam voortkruipende vurige slang, die onder het groote balkon een halven cirkel vormde. Daar klonk uit 200 à 300 kelen het eerste lied, en minstens even groot was het aantal dragers van lampions en de afdeeling der brandweer in uniform, welke de zangers begeleidde.

Zoodra de eerste tonen weerklonken, trad de groothertog, in een militairen mantel gehuld, alleen op het balkon en luisterde aandachtig; vervolgens naderde hem zijne jongste dochter en eindelijk ook de hertogin, die zich met een mantel van wit bont tegen de koude lucht beschutte. Het gouden echtpaar hoorde hand in hand staande toe.

Gedurende de serenade hielden alle andere vorstelijke personen zich op den achtergrond. Uit de verte was alleen het feestvierend paar, hetwelk dan ook de hulde gold, te zien."

Zaterdag, den eigenlijken jubeldag was de kleine residentie zoo overvloegetooit met tapijten en slingers van groen en bloemen, waar toeschouwers in feestkleederen zich hoofd aan hoofd vertoonden. Tusschen wilde wijngaardranken aan de huizen en balkons had men natuurlijke en kunstrozen gevlochten bij wagenladingen vol. De straten waren bedoekt door eerepoorten, zinspreuken en eene wolk van vlaggen en banieren. Overal werd het oog getroffen door de schitterende Hollandsche driekleur, overal zag men Hollanders, en hoorde men Hollandsch spreken. Weimar was dien dag inderdaad eene half Hollandsche stad.

Met klokslag negen begon van het raadhuis het klokkenspel, dat met het bekende koraal *Nun danket Alle Gott* aanving.

Tegen drie ure begaf het gouden bruiloftspaar zich naar de slotkapel, waar eene godsdienstige plechtigheid in tegenwoordigheid van een, wegens de kleine ruimte beperkt, getal genoodigden zou plaats hebben. De stoet ging door eene reeks van gala-vertrekken, in welke de grooten des land, talrijke deputatiën, rijk getooide vrouwen in schitterende uniformen gestoken, met ridderorden beladen mannen een soort van levende feeststraat vormden. Vóór den stoet uit kwam het korps pages, in kuitbroeken en blauwe wanbuizen; dan de hofmaarschalken en ceremoniemeesters met groote, goudknoppige staven als teekenen hunner waardigheid. Vervolgens de zes jonge kleinkinderen met hunne vriendelijke kindergerichten, buigende naar links en rechts, en de drie kinderen van het bruidspaar: de erfgroothertog tusschen zijne twee zusters. Eindelijk de drie schoonkinderen der erfhertogin.

Dadelijk op het bruidspaar volgde de Duitsche keizer met de twee Nederlandsche koninginnen aan zijne zijde, en dan in één rij de Russische Oostenrijksche en Engelsche prinses. In de schoone hofkapel werd door den hofpredikant een redevoering en den zegen over het bruidspaar uitgesproken, waarna men zich weer statig naar de opperzaal begaf, om het feest met een glansrijk gala-diner, en andere feestelijkheden te besluiten.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Procureur Gen. maakt bekend dat in het begin dezer week is alhier in betaling aangeboden een nagemaakte Mexicaansche dubloen, jaartal 1869.

Met het oog op het bepaalde bij art. 15 van P. B. 1892 N°. 22, wordt bekend gemaakt, dat de gelegenheid tot verzending van postwissels naar *Duitschland*, opengesteld zal worden op den 1 November a. s.

Door een onbekende is d. d. bij de Redaktie van dit blad een ingezonden stuk bezorgd, onderteekend: *Dankbare Arubianen.* Daar de inzender of inzenders van dit stuk ons niet bekend zijn, kunnen wij er geen plaats voor inruimen.

In dank hebben wij het beredeneerd jaarlijksch verslag der Aruba phosphaat-Maatschappij ontvangen, waaruit blijkt, dat de opbrengst aanmerkelijk minder is dan ten vorigen jare.

De inwijding van de telephonische gemeenschap alhier had op Zondag den 30 Oct. jl. plaats door den HEG. Heer Gouverneur der kolonie. De plechtigheid werd door een groot aantal belangstellenden bijgewoond.

Het woord werd namens den ondernemer, de heer UGUETO, gevoerd door den heer Mr. E. I. VAN LIER, advokaat der Maatschappij, die het Bestuur der kolonie haren dank betuigde voor de medewerking van haar ondervonden. De spreker bedankte tevens de ingezetenen voor de ondersteuning, die zij aan de onderneming hebben verleend.

De Gouverneur zeide in antwoord op het door den heer Mr. VAN LIER gesprokene, dat hij den ondernemers gelukwenschte met den verkregen goeden uitslag, en dat hij zich gelukkig achtte zoo onder zijn bestuur nog verdere ondernemingen van openbaar nut mochten tot stand komen.

Daarop stelde de Gouverneur zich in verbinding met een der Gouvernements-kantoren, en wijdde de telephoon in met de woorden:

Leve H. M. de Koningin!
Leve de Koningin-Regentes!
Leve Curaçao!
Voorspoed aan de onderneming!
Leve de vooruitgang!

C. Ct.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Marchena & Capriles, Bernadus M. Babid pl. Buena Vista, Ridol Castro, Jacoba Finkelberg, Rosali M. M. Hart 2, Maduro-Santa Ana, R. P. van Schoot, Antonio M. Diaz Rodriguez, Penha & Rodriguez, Manuel P. Renjifo, W. van de Watering, Elenita M. Sabaat, Manuel Sist Reyes, J. J. Pietersz, Catalina Misano, Matias Juliao, Pedro de Haseth, Antonio Marquez Gonzalez, Renita da Costa, Virginia Bor, Ana E. de Castro, A. J. Romero de Neuman.

Niet voor venzending vatbaar: een brief geadresseerd aan Theodor Lopez (Ubi).

BUITENLAND.

Rome.—Z. H. de Paus zal door een Romeinschen Prins de Christus-orde doen overbrengen aan president Carnot.

—De Russische regeering heeft aan den H. Vader gevraagd, op welke voorwaarden Hij zou toestaan, talrijke dioceesen in Polen op te heffen: maar de Paus weigert daarin toe te stemmen.

Italie.—Naar aanleiding der hernieuwing van het mirakel van den H. Januarius te Napels, herinnert een Katholiek Napolitaansch blad zich, dat koning Humbert, toen hij nog prins van Piëmont was, er zich eens in het observatorium van Capodimonte met een aantal ongeloovige natuurkundigen bevond. Er kwam een bode aan uit Napels. Een der geleerden vroeg hem:

„Hoe is het met het mirakel gegaan?"

Spottend vroeg de prins: „Gelooft gij daar ook al aan, professor?"—Zeker, Uwe Hoogheid," antwoordde de geleerde, "want het zou een schande voor de wetenschap zijn, indien zij zich duizend jaar lang om den tuin had laten leiden door de priesters, zonder een feit te kunnen verklaren, waarvan het bestaan niet te loochenen valt." De prins van Piëmont zeide niets meer.

Frankrijk.—Gelijk wel te voorzien was, brengt de expeditie naar Dahomey, schoon op een voet van bescheidenheid en zuinigheid georganiseerd, zooveel kosten mede, dat de Regeering reeds nu, bij de wederbijeenkomst der kamers, genoodzaakt zal wezen, een aanvullingscrediet te vragen. Een geluk is het voor haar, dat ze daarbij kan wijzen op het aanvankelijk bijzonder gelukkig slagen der expeditie.

—Wanneer de Regeering de goedkeuring der kamer verwerft op het met Zwitserland gesloten handelstractaat, zullen waarschijnlijk dergelijke tractaten met Italië, Griekenland en Spanje worden gesloten. Met Italië schijnt de verhouding te zijn verbeterd. Het gouvernement ziet trouwens in, dat Méline's protectionistisch systeem niet zonder groot nadeel voor Frankrijk kan worden toegepast, en Duitschland ten goede komt.

Duitschland.—De Keizer heeft, naar aanleiding van de geboorte zijner Dochter, besloten genade te verleenen aan alle vrouwelijke gevangenen in Pruisen, die voor de eerste maal zijn veroordeeld wegens misdrijven, in drift begaan of door ellende veroorzaakt.

—Mgr. Stablewski, de nieuwe Aartsbisschop van Gnesen-Posen, over zijne gezindheid jegens de Regeering ondervraagd zijnde, heeft daarop verklaard, dat hij en de geheele geestelijkheid van zijn diocees van de meest welwillende gevoelens vervuld zijn; maar dat de door den culturkampf aangerichte schade moet worden goed gemaakt.

Engeland.—In den ministerraad zijn speciaal voor het voorbereiden en opstellen der Home Rule-voordracht aangewezen, de ministers Gladstone, Morley en Spencer. Dit bericht wekt in Ierland slechts een betrekkelijke geestdrift. De, door de Parnellisten opgezette pachters denken, dat het der regeering slechts te doen is, om tijd te winnen. Het werk der commissie, zeggen zij, zal slechts langzaam vorderen. Er zijn thans 6000 pachters zonder land, en vóórdat het parlement het rapport der commissie kan behandelen, zullen er misschien 9600 zijn. De pachtersvereeniging verlangt daarom, dat minister Morley alvast 250,000 pd. st. zal aanwijzen, om hen voor honger en koude te bewaren.

—De stad Liverpool, Gladstone's geboorteplaats, heeft besloten, haren grooten zoon het eereburgerschap aan te bieden. De onderscheiding is te eervoller, wijl de meerderheid van den gemeenteraad conservatief is.

—Maandag *3 Oct.* deed de nieuwe Onderkoning van Ierland, lord Houghton, zijne plechtige intrede te Dublin. Ondanks de ongelukkige scheuring in de Iersche partij, was het onthaal van lord Houghton oprecht; bij de ontvangst der conservatieve Onderkoningen zag men, buiten de troepen, geen mensch op straat. Nu zagen de straten niet alleen zwart van volk, maar alle huizen waren gevlagd. Maandag heeft men gezien, dat er eene nieuwe zon gloort en er een nieuw tijdperk is aangebroken.

—Mgr. Vaughan, de nieuwe Aartsbisschop van Westminster, heeft eene predicatie gehouden over de wereldlijke souvereiniteit des H. Vaders. De Prelaat zeide, dat, wanneer de Paus den tegenwoordigen toestand aanvaardde, Hij al zijn internationalen invloed zou verliezen. Naar mate de Koning van Italië meer door revolutionaire woelingen wordt bedreigd, moeten de katholieken krachtiger voor de onafhankelijkheid des Pausen opkomen. Zij moeten daaraan steeds denken.

—De plechtigheid der verkiezing van den lord mayor voor de City van Londen ter opvolging van Sir David Evans, had plaats in Guildhall. In den morgen werd in de anglikaansche St-Laurenskerk eene preek gehouden en ten 1 uur vergaderden de lord mayor, de aldermen, de sheriffs en de livery-men in het aloude poortershuis, om tot de verkiezing over te gaan.

Gelet op de belangrijkheid der stemming, met het oog op de godsdienstige gezindheid van den wethouder Stuart Knill, wiens beurt het was om het lord mayorschap te verkrijgen, was de zaal stopvol.

Voor deze aanstelling benoemen de livery-men twee aldermen als candidaten en de court of aldermen kiest een dezer twee. Dat is echter eene loutere formaliteit, want het is het gebruik dat de aldermen volgens rang van ouderdom aan de beurt zijn.

Door de ultra-protestanten van den raad werd echter verzet aangeteekend tegen Stuart Knill's candida-

tuur, en zij besloten den wethouder Phillips voor te dragen.

De gewoonte wil dat de leden aan de candidaten eene reeks vragen stellen en de protestanten, bij monde van Williamson, trachtten hierdoor Knill in 't nauw te brengen.

In zijn antwoord zeide Knill, dat hij dien morgen den dienst in St.-Laurens niet had bijgewoond, (toejuichingen en gefluit). Als katholiek kon hij enkel de diensten bijwonen van de Kerk waartoe hij behoort. Hij zou den dienst in Christ Church op Paasch-Dinsdag niet bijwonen, doch een plaatsvervanger zenden. (Gewoel). Hij zou ook den grooten dienst in St.-Paul's kathedraal voor het festival der Sons of the Clergy niet bijwonen, en evenmin het voorzitterschap waarnemen op het daaropvolgend banket.

Hij zeide voor zichzelven geen Anglicaanschen kapelaan te verlangen, docht het ambt te laten bestaan. Als nationale plechtigheden de aanwezigheid vereischten van den lord mayor in St. Paul, zou hij zich doen vertegenwoordigen.

Deze openhartige verklaringen lokten bij de ultra-protestanten groote opschudding uit.

Beaufoy-Moore bestreed de keus van alderman Knill, op grond dat deze een roomsch-katholiek en den Paus getrouw is.

Spreker zegt, dat de vrijheid der poorters werd gewonnen door het bloed hunner protestantsche voorouders, door mannen die naar den brandstappel werden gesleurd! (Gelach en toejuigingen).

De redenaar smeekt zijne collega's geen man tot lord mayor te benoemen, die bij voorbaat openlijk had verklaard niet de plichten te vervullen, die zijn ambt hem oplegt.

Spreker ziet in zijn geest de brandstapels van Smithfield weer branden (algemeen gelach en geroep: Gij bederft uw eigen zaak): hij ziet weer de duimschroeven en de pijnbank ingevoerd voor het pleizier der Jezuieten, in Mansion House vergaderd; hij ziet in het paleis der lord mayors priesters samenzweren om het Rijk onder het juk van 't catholicisme te brengen....

Nu ging echter de stem van den spreker verloren in het gelach, het gefluit en het geroep van: Gaan zitten!

White ondersteunde de motie, waarna de „common serjeant" de namen der „aldermen" afriep. Voor Stuart Knill en voor Phillips werden allen handen omhoog gestoken, zoodat deze twee candidaturen behouden bleven.

In de „Court of Aldermen" werd echter, zonder het minste verzet, Knill tot lord mayor uitgeroepen voor het volgende jaar.

Toen de "City Recorder" sir Charles Hall, die benoeming kwam afkondigen en toen Knill na hem de aanwezigen wilde bedanken, maakten de ultra-protestanten zulk een lawaai, dat men de sprekers niet eens verstond.

Stuart Knill, de nieuw gekozen poortermeester, werd geboren te Londen in 1824 en is het hoofd der firma John Knill & C°., kaaimeesters en pakhuiseigenaars. Hij is lid van het gild der goudsmeden, een ijverig en geloovig katholiek, in de politiek een tory of conservatief.

In den storm, die de verkiezing van Knill doet ontstaan, vindt deze echter flinke verdedigers, onder anderen in de „Times," die de oppositie kleingeestig en onhoudbaar noemt, terwijl het blad tevens woorden van stemming vindt voor alderman Knill's „godsdienstige oprechtheid."

De „Times" nam de partij van Knill reeds vóór zijne benoeming op en merkte aan, dat als Knill niet gekozen werd, denkelijk alsdan een Israëliet zou gekozen worden „die zich naar hetgeen van hem verlangd werd, wel zou weten te schikken."

„In Shylock's dagen was de joodsche koopman gereed om met zijne christelijke medeburgers te koopen en te verkoopen, te praten en te wandelen, maar noch te eten, noch te drinken, noch te bidden.

„Maar heden is de israëliet meer meegaande geworden en maakt hij noch tegen het een, noch tegen het ander veel bezwaar."

Het is dus den protestant enkel te doen om personen te vinden, die uiterlijk met hem instemmen, en in hun gemoed met het protestantisme lachen, terwijl men in de rechtgeloovigheid van iemand, gelijk de „Times" zegt, geen bewijs van oprechtheid, van loyauteit zien wil.

Belgie.—Het is thans zeker, dat de internationale munt-conferentie, waartoe de Vereenigde Staten van Noord-Amerika het initiatief namen, te Brussel zal bijeen komen, en wel op 22 November. Achttien landen zullen daaraan deel nemen.

— Het comité voor de wereld-tentoonstelling te Antwerpen, in 1894, is thans officieel samengesteld. De Regeering heeft hare medewerking, toegezegd, en het gemeentebestuur heeft reeds de noodige terreinen kosteloos beschikbaar gesteld. Het waarborgfonds is volteekend. Verschillende groote industrieel en in alle landen zullen worden uitgenoodigd, hunne belanpstelling te doen blijken.

Spanje. — Omtrent den eenzamen roeier wordt nader gemeld:

Den 5 Augustus ontmoette de stoomboot „Vera Cruz" van Havana naar La Corona, in volle zee een klein bootje; de kapitein deed er den steven naar wenden en men bemerkte nu, naderbij komende, dat er een man inzat. Hij riep dat hij geen hulp noodig had, dat hij nog voor drie maanden levensmiddelen bezat en dat hij naar Huelva ging.

Den 20 Juli was hij uit Atlantic city vertrokken om de feesten van Columbus in Spanje te gaan bijwonen; de man, Andrews genaamd, is inderdaad in volle gezondheid dezer dagen te Huelva aangekomen.

Als echte Amerikaan was zijn eerste werk toen hij aan land kwam en had geroepen: Leve Spanje: aan de menschen prospectussen uit te deelen van een groot amerikaansch magazijn.

Hij zag er zoo gezond uit als maar mogelijk was en men kon het aan hem niet zien, dat hij meer dan twee maanden had geroeid en bijna niet geslapen.

Zijn bootje, de „Sapolio", is nog in zeer goeden staat.

Zijn ergste avontuur was toen hij eens eene groep walvisschen ontmoette. Gelukkig dat die groote dieren zich voor zoo'n kleinigheid niet niet derangeerden!

Oostenrijk.—Men spreekt over eene ministerieele crisis in Hongarije, ten gevolge van verschil van meening over het godsdienst-vraagstuk.

De commissie van het strafwetboek heeft besloten, met 9 stemmen tegen 7, de doodstraf niet af te schaffen.

Egijpte.—De slavenhandel aan de kust van Oost-Afrika is, naar men uit Aden bericht, weder aan het toenemen, wegens de hooge prijzen, die de handelaars voor de slaven betaald kunnen krijgen. Daaglijks komen er slaven-karavanen — sommige met zeer veel van de menschelijke koopwaar — aan de kust. Die karavanen komen, naar men verzekert, onbelemmerd door Vitu—waar de Engelschen wel gedwongen zijn, ze oogluikend te laten gaan — en ook zijn er in den laatsten tijd slaven ingescheept op plaatsen in den omtrek van Zeilan, Djiboutil, Massowah en Suakim. De arabieren zijn woedend over de maatregelen, door de Europeanen genomen tegen den slavenhandel. Zij voorzien zich zoo veel zij kunnen van wapenen en amunitie, en hebben zich verbonden, om eerlang gezamenlijk strooptochten te ondernemen op het gebied der Congo-Vrijstaat in Britsch en Duitch Oost-Africa, en daarbij een heftigen strijd te voeren tegen Belgen, Engelschen en Duitschers.

Zwitserland.—In het kanton Tessino heeft eene volksstemming ad referendum plaats gehad betreffende eene nieuwe grondwet. De hoofdbepalingen dezer wet zijn: Het uitvoerend gezag wordt opgedragen aan den raad van State. Het volk heeft het recht tot het kiezen der leden van het hof van appèl, en de bevoegdheid, den voorzitter der kamer in staat van beschuldiging te stellen. Ook de districts-rechtbanken en de vrederechters worden door het volk gekozen. Voor al deze verkiezingen zal een stelsel van evenredige vertegenwoordiging worden ingevoerd. Het volk heeft het recht, de regeering, welke het zich gegeven heeft, weêr te ontslaan. Het ontwerp bevat verder bepalingen betreffende eene, van de omstandigheden afhanklijke volksstemming in zake van wetgeving, en geeft eindelijk het volk het recht, op wetgevend gebied het initiatief te nemen.

De gewijzigde grondwet is met groote meerderheid van stemmen aangenomen. Men ziet daarin het bewijs, dat de strijd der verschillende partijen zal verminderen in hevigheid. Zelfs conservatief-kath. gemeenten stemden voor de aanneming. Ook in het kanton Grauwbunderland is de grondwets-herziening met 2 derde stemmen meerderheid goedgekeurd.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een boer komt bij een professor, die een specialiteit voor keelziekten is en zegt: „Kijk eens in mijn keel!" Na een nauwkeurig onderzoek verklaart de professor niets abnormaals daarin te zien. „Vreemd" zegt de andere, „daar is toch een geheel boerderij met 40 morgen land doorgegaan!"

— Er is bij de aankomst van koning Humbert te Genua voor heel wat geld aan kruit verschoten. Volgens de etikette moest ieder oorlogsschip koninklijke eer bewijzen door het lossen van 101 kanonschoten, toen het jacht *Savoia* de haven naderde, 101 toen het ze binnenliep, 101 toen de koning voet aan wal zette. Daar er een vijftigtal oorlogsschepen ter reede liggen zijn er dus dien dag 3 × 101 × 50 = 15,150 kanonschoten gelost.

— Te Aix-les-Bains heeft de president der republiek, als naar gewoonte, op het Raadhuis den gemeenteraad en deputatiën van colleges ontvangen. Ook eene deputatie van kinderen van de openbare scholen. Een dier kleinen was in Russische kleederdracht en las het volgende versje voor:

Mijnheer de President.

Papa m'a dit que la Russie
De notre France était l'amie,
Voilà pourquoi je suis heureux
D'être vêtu comme chez eux
Pour vous offrir ces humbles fleurs,
Hommage de nos jeunes coeurs.

Toen het kind geëindigd had, riep het: „Leve Frankrijk! Leve Rusland! Leve Carnot! Leve de Republiek!"

De heer Carnot omhelsde het kind, zeggende: „In u omhels ik Rusland."

NOTICIANAN DI CABEL.

Ricibi dia 29 October.

Paris.—Cámara di diputadonan a rechazá, coe 324 voto contra 192, e moción pa concedé amnestía na e huelguistanan di Carmaux i di retirá e trópanan mandá aljí.

Rei di Grecia a celebrá ayera su boda di plata.

Londres.—Sir Arthur Balfour a tené na Manchester un conferencia na favor di bi-metalismo.

Masjá tempestad na Gran-Bretanja. Gran número di barcoe a subi tera. Mucho morto.

2 Noviembre

Londres.—E comisión encargá koe e ehecucion dje lei coercitiva lo principiá sn sesionnan dia 10 awor.

Nw-York.—Vapor *Roumania*, navegando di Liverpool pa Bombay, a naufragá riba costa di Portugal. 115 persona a perecé.

Vapor *Louvre* a perde na cabo Finistère.

E tempestad koe tabata azotá cóstanan di Irlanda, ta calmando.

Hamburgo.—Dos morto di cólera.

BOTICA DEL CARMEN

ta ofrecé di venta:

St. Rafael

na kaha i na fleisjie

Eau de Vichy marká Hopital
„ „ „ „ Celestin
„ „ „ „ Grille
„ „ „ „ Chomel
di 1892.

Di mihó calidad di snaar di fió i kitara.

Diferente sorto di medicina patentá di Grimault & Co. Paris, como:

Pambotane, Apioline, Capsules Genevrier, Pilules purgatives Dr. Casenave, Pilules anthiherpetiques, Fruit Julien, Elixir Baudry, Sirop de Dusourd, Sirop de quina ferrigineux, Pate laitue, Vin de Pepsin.

Diferente sorto di medicina patentá frescoe recibí, masjá solicitá aki, como:

Peptonat de Fer Robin, Vin d'Hémoglobin Soluble de Dr. Deschiens.

Diferente sorto di cos doesji, como:

Kandysuiker korá, blanco i gel, Chuculati koe crema, Dader koe crema, Gom-bonbons grandi di toer coló, Diferente sorto di esencia pa traha "puddings" i kocki. Aparato pa boeta Puier contra insecto. Cacao coe marka Blooker & Bendorp.

BINJA CORRA, como:

Leognan na fleisjie hinter i mitar St. Emilion na fleisjie hinter i mitar i na damazjan.

BINJA BLANCOE como:

Hochheimer, Niersteiner, Brauneberger, Zeltinger Mosel, Duitsche champagne.

BINJA DOESJI como:

Tokayer, Malaga

i tambe un gran surtido di binja medicinal como:

Vin de Bugeaud, Vin quina au Malaga, Vin quina au Malaga ferrugineux, Vin de Peptone, etc. etc. etc.

Hochstetter maagbitter.
Thee di Souchon.
Sodawater.
Milk cream.
i diferente soorto di habon medicinal.

Tres mugeres afortunadas.

Presentaremos primero á la mayor edad. Se llama la Sra. Jessie Russell, y vive cerca de la ciudad de Nueva York en América. Nació en Londres en 1787 y por lo tanto tiene 105 años de edad. Recuerda muchos incidentes de su infancia y conserva todavía vestigios de pasada hermosura. Sus ojos son vivos y se animan cuando habla. Conserva por completo sus facultades mentales. Baja dos tramos de escaleras para cada comida, y vuelve á subirlas luego sin asistencia alguna. Hasta hace tres años ha asistido constantemente á la iglesia bautista de Greenwood. Su vista es excelente; lee los periódicos diariamente, y toma un gran interés en las noticias de Inglaterra. No ha tenido en su vida ninguna enfermedad seria, y su apetito y digestión son casi tan buenos como hace cincuenta años.

La segunda muger dice: "Desde que era niña he sufrido con enfermedades. Hace trece años me sobrecogió una impresión pesada lánguida y fatigosa. El blanco de mis ojos se tiñó de amarillo, mi cutis se volvió cetrino y mis manos y pies fríos y viciosos. Mi boca adquirió mal gusto, especialmente por las mañanas, y con frecuencia arrojaba un fluido amargo y espumoso. Sentía dolores en el pecho y costados, cardialgía y flatulencia.

"Por cuatro años sufrí así, y celebraré poder recomendar la medicina que finalmente me curó.

"(firmado)
(Mrs.) Frances Emily Smith.
"49a. Woodhouse Street, Leeds,
"Enero 25, 1892."

La tercera muger dice: "He estado delicada toda mi vida. Durante los últimos seis años me he sentido cansada lánguida y débil. Tenía un apetito pobre y mal gusto de boca, sin tiendo un dolor después de cada bocado que comía.

"Sufría vahidos, sintiéndome con frecuencia próxima á caer. Sentía continuas náuseas, pero nunca podía arrojar nada á pesar de los esfuerzos que hacía. En mi costado derecho sentía un dolor sordo, y entre los hombros otro terrible. Nunca supe lo que era estar bien. Después de estar en pie por un largo rato me sobrevenía una gran hinchazón en las piernas. Ningún médico ó medicina me aliviaba: es decir hasta que tomé la que me devolvió la salud. Nunca me he sentido tan bien como me siento ahora.

"(firmado) (Mrs.) Sarah Sharman.
"Glinton cerca de Market Deeping,
"Febreo 19, 1892."

Por qué colocamos estas tres mugeres en un grupo, la venerable muger americana y las otras dos de Inglaterra? Ninguna relación existe entre ellas ni llegará á existir. Lo hacemos solamente para demostrar cuan dichosamente y por cuanto tiempo puede vivir una muger si llega á escapar la enfermedad que en todas partes amenaza á su sexo; así como para hacer ver que aquellos que han estado agoviados y atormentados con ella, pueden ser curados, y saborear una vez más las delicias de la salud.

La Sra. Smith termina su carta con estas palabras: "Después de tomar tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, todo dolor y achaques desaparecieron, y nunca más conocí la enfermedad que por tanto tiempo me había molestado, ó sea indigestión y dispepsia. Conozco otras personas que han sido benéficadas por este Jarabe. Todos los pacientes deberían usarlo."

La Sra. Sharman añade que después de haberse medicinado y medicinado y ensayado todo sin conseguir ningún resultado, el Sr. Webster un tendero de Glinton la preguntó por que no tomaba el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Siguió este consejo y su salud no tardó mucho en volver. "Nunca podré hablar demasiado bien del Jarabe de la Madre Seigel!" dice, á cuya opidión nos debemos adherir, pues un remedio que puede en pocas semanas poner término á un caso di indigestión y dispepsia crónica vale ciertamente un mundo ó dos.

Aquí tienen Uds. pues estas tres Sras. inglesas — una, tan afortunada que ha vivido más de un siglo sin enfermedad alguna; las (todavía más afortunadas) que han experimentado las amarguras del sufrimiento y los placeres del restablecimiento. Ay de mí! Ay de mí! Cuan difícil es poder decir quien es el que sale mejor parado en este raro mundo.

Al dirigirse el lector á los Señores A. J. White, 2

ADVERTENTIE.

Een stuk grond te koop in het 2de District bezuiden den algemeenen weg en ten Oosten van de plantage Fortuin. Toebehoorende aan den boedel van Piet Cras.

Nadere informaties te bekomen bij

A. ROBERT.

Curaçao, 21 October 1892.

ANUNCIO.

Tin di bende un pida tera den di 2 District, pa Zuid di camina grandi i pa Oost di Plantage Fortuin, koe tabata na posesión di Piet Cras. Mas informacion por haja cerca

A. ROBERT.

Curaçao, 21 October 1892.

LUZ DIAMANTE,
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neuralgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantia de la Union de los Fabricantes.

Paris: farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH.les FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.	
Vertrekt van New York....	Set.	22	Oct.	1	Oct.	12	Oct.	22	Nov.	2	Nov.	12
Komt aan te Curaçao	„	28	„	7	„	18	„	28	„	8	„	18
Vertrekt van „	„	29	„	8	„	19	„	29	„	9	„	19
Komt aan te Pto. Cabello	„	30	„	9	„	20	„	30	„	10	„	20
Vertrekt van „	„	30	„	10	„	20	„	31	„	10	„	21
Komt aan te La Guayra..	Oct.	1	„	11	„	21	Nov.	1	„	11	„	22
Vertrekt van „ ..	„	4	„	14	„	25	„	4	„	15	„	25
Komt aan te Pto. Cabello	„	5	„	15	„	26	„	5	„	16	„	26
Vertrekt van „	„	5	„	15	„	26	„	5	„	16	„	26
Komt aan te Curaçao	„	6	„	16	„	27	„	6	„	17	„	27
Vertrekt van „	„	7	„	18	„	28	„	8	„	18	„	29
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	8	„	19	„	29	„	9	„	19	„	30
Komt aan te New-York..	„	14	„	25	Nov.	4	„	15	„	25	Dec.	6

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Oct.	8	Oct.	19	Oct.	29	Nov.	9	Nov.	19
Komt aan te Maracaibo......		9		20		30		10		20
Vertrekt van "		15		25	Nov.	5		15		26
Komt aan te Curaçao......		16		26		6		16		27

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pildoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

ACEITE de HOGG

de **HÍGADO FRESCO** de **BACALAO**, *NATURAL y MEDICINAL*

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la
EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **Enfermedades** del **Pecho, Tos, Personas débiles**, los **Niños raquíticos, Humores, Erupciones del cútis**, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés

Solo Propietario: **HOGG**, 2, rue Castiglione, **PARIS**, y en todas las Farmacias.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.